

EL-il on kohustus pidada enda suhtes siduvaks ÜRO harta ja selle alusel vastu võetud ÜRO Julgeolekunõukogu otsuste sätteid.

ÜRO Julgeolekunõukogu otsuste siduva toimega ei ole kooskõlas, kui liidu kohtud teostavad täielikku kontrolli Julgeolekunõukogu resolutsioone rakendavate EL i meetmete üle.

Selles osas, milles Julgeolekunõukogu resolutsioone õigesti rakendavate EL i meetmete kontroll on asjakohane, on liidu kohtutel kohustus arvestada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni harta olemuse ja eesmärgiga ning Julgeolekunõukogu rolliga, kes on peamine rahvusvahelist rahu ja julgeolekut tagav organ. Võttes arvesse Julgeolekunõukogu olemust ja tema tähtsat rolli, ombudsmani büroo loomist ja tegevust ning komisjonile ja Yassin Abdullah Kadile edastatud põhjenduste kokkuvõtet, ei ole põhjust tühistada määrust nr 881/2002 Yassin Abdullah Kadi puudutavas osas.

⁽¹⁾ ELT L 139, lk 9.

16. detsembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-596/10)

(2011/C 72/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Dintilhac ja M. Afonso)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik kohaldab vähendatud käibemaksuäära hobuslastega ja eelkõige hobustega seotud tehingutele, kui need loomad ei ole mõeldud kasutamiseks toiduainete valmistamisel või põllumajandustootmises, on kõnealune liikmesriik rikkunud käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artiklitest 96–99 ja III lisast tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab oma hagi põhjendamiseks kaks etteheidet, mis puudutavad käibemaksudirektiivi rikkumist siseriiklike õigusnor-

midega, mille alusel maksustatakse esiteks 5,5-protsendilise vähendatud maksumääraga tehinguid, mis ei kuulu direktiivi III lisas nimetatud erandite hulka, ning teiseks teatud tehinguid 2,1-protsendilise vähendatud maksumääraga.

Esimeses etteheites märgib hageja, et lisaks sellele, et elushobuselistega seotud tehingutele kohaldatakse 5,5-protsendilist vähendatud maksumäära, tegemata vahet vastavalt nende kasutusotstarbele, on Prantsuse õigusnormides ette nähtud veel muidki sätteid, mis ei ole kooskõlas käibemaksudirektiiviga ning eelkõige direktiivi III lisa punktidega 1 ja 11.

Teises etteheites toob komisjon esile kostja halduspraktika, mis seisneb 2,1-protsendilise vähendatud maksumääraga kohaldamises juhul, kui isikutele, kes ei ole käibemaksukohustuslased, müüakse elusloomi, kes ei ole mõeldud kasutamiseks liha- ja vorstiproduktide valmistamiseks, see tähendab eelkõige ratsa-, võistlus-, vaba aja või koolihobuseid.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaki Vabariik) 17. detsembril 2010 — SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG, STALEXPORT Autostrady S.A. versus Úrad pre verejné obstarávanie

(Kohtuasi C-599/10)

(2011/C 72/19)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG, STALEXPORT Autostrady S.A.

Vastustaja: Úrad pre verejné obstarávanie

Menetluses osales: Národná dialnicná spoločnosť, a.s.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiviga 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta, asjaomasel perioodil kehtinud redaktsioonis, on kooskõlas tõlgendamine, mille kohaselt kõnealuse direktiivi artikli 51 alusel koostoimes artikliga 2 on hankija riigihankelepingute sõlmimisel kehtivate diskrimineerimiskeelu ja läbipaistvuse põhimõtteid arvesse võttes kohustatud nõudma pakkumuse kohta selgitusi, järgides sealjuures selle isiku subjektiivset menetluslikku õigust, kellel palutakse täendada või selgitada kõnealuse direktiivi artiklite 45–50 alusel esitatud tõendeid ja dokumente, kui hankes osaleja pakkumuse mõistmine vastupidi või ebaselgelt võib tähendada osaleja hankemenetlusest välja jätmist?
2. Kas direktiiviga [2004/18/EÜ] selle asjaomasel perioodil kehtinud redaktsioonis on kooskõlas tõlgendamine, mille kohaselt kõnealuse direktiivi artikli 51 alusel koostoimes artikliga 2 ei ole hankija vastavalt riigihankelepingute sõlmimisel kehtivate diskrimineerimiskeelu ja läbipaistvuse põhimõtetele kohustatud nõudma pakkumuse kohta selgitusi, kui ta leiab, et on tõendatud, et hankelepingu esemega seotud nõuded ei ole täidetud?
3. Kas direktiivi [2004/18/EÜ] artiklitega 51 ja 2 asjaomasel perioodil kehtinud redaktsioonis on kooskõlas siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt pakkumuse hindamiseks loodud komisjonil on pelgalt õigus nõuda pakkujatelt kirjalikult pakkumuse kohta selgitusi.

Kas direktiivi [2004/18/EÜ] artikliga 55 on kooskõlas hankija toimimisviis, mille kohaselt viimane ei ole kohustatud nõudma pakkujalt selgitusi põhjendamatult madala hinna kohta, ja kas arvestades küsimuse sõnastust, mille hankija esitas kaebuse esitajatele I ja II põhjendamatult madala hinna kohta, oleks viimastel olnud võimalus piisavalt selgitada esitatud pakkumusele iseloomulikke põhiparameetreid?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 22. detsembril 2010 — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) versus Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

(Kohtuasi C-606/10)

(2011/C 72/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé).

Vastustaja: Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) ⁽¹⁾, artikkel 13 on kohaldatav kolmanda riigi kodaniku naasmise suhtes viimasele ajutise elamisloa väljastanud liikmesriigi territooriumile, kui tema territooriumile naasmine ei tingi vajadust teiste liikmesriikide territooriumile siseneda, sealt läbi sõita ega seal viibida?
2. Millistel tingimustel võib liikmesriik kolmanda riigi kodanikele väljastada „mitmekordse viisa” sama määruse artikli 5 lõike 4 punkti a tähenduses? Täpsemalt: kas niisugune viisa võib piirata sisenemist ainult liikmesriigi territooriumil asuvate sisenemiskohtadega?
3. Kuna 15. märtsi 2006. aasta määruses on välistatud igasugune võimalus siseneda liikmesriikide territooriumile kolmandate riikide kodanikel, kellel on üksnes ajutine elamisluba, mis on väljastatud elamisloa esmakordse taotluse või varjupaigataotluse läbivaatamisel, vastupidi sellele, mis on lubatud 19. juuni 1990. aasta Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni kohaselt määrusega muutmisele eelnenud redaktsioonis, siis kas õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõte ei kohusta kehtestama üleminekumeetmeid kolmandate riikide kodanikele, kes on liikmesriigi territooriumilt lahkunud nii, et neil oli ainult elamisloa esmakordse taotluse või varjupaigataotluse läbivaatamisel väljastatud ajutine elamisluba, ja kes soovivad sinna naasta pärast 15. märtsi 2006. aasta määruse jõustumist?

⁽¹⁾ ELT L 105, lk 1.

22. detsembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-610/10)

(2011/C 72/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja C. Urraca Caviedes)